REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-8123/2019-57

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Darko Bakarić, OIB: 80562715711 iz Zagreba, Bolnička cesta 96, zastupan po punomoćnici Korani Ferdelji, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d. d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3/A, zastupan po punomoćnici Ivi Markotić Bagarić, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 4. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 28. listopada 2026.

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku: Erste&Steiermärkische bank d.d., Jadranski trg 3 / a 51 000 Rijeka, OIB: 23057039320 da Tužitelju: Darko Bakarić, Bolnička cesta 96, 10 000 Zagreb, OIB: 80562715711 isplati iznos od 4.275,02 EUR, koji iznos predstavlja ukupan iznos zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora a kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.), uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od dana podnošenja ove tužbe, tj. od 12. lipnja 2019. god. pa do isplate, sukladno čl. 31. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/5 41/8 125/11 78/15 29/18 126/21 114/22 156/22 155/23), a po stopi utvrđenoj člankom 29. istog Zakona, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevima:

"Za iznos 16.391,49 eur, za iznos kumuliranog tužbenog zahtjeva 9.647,58 eur, za iznos drugog kumuliranog zahtjeva 11.755,02 eur, za iznos treće kumuliranog tužbenog zahtjeva 1.349,53 eur."

III Svaka stranka snosi svoj troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o kreditu (dalje i: Ugovor). Ugovor sadrži ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je

vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja Ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja Ugovora, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana (dalje i: Valutno klauzula). Stoga je Valutna klauzula ništetna. Usprkos tome, tuženik je teretio tužitelja s pozivom na Valutnu klauzulu. Ugovorom se tužitelj obvezao tuženiku plaćati kamate. Stopa kamata nije određena, jer je uglavljena kao promjenjiva, pa u vrijeme zaključenja Ugovora tužitelj nije znao koliko će novčanih jedinica morati platiti tuženiku kod plaćanja kamate, te nije odrediva, jer Ugovor ne sadrži podatke s pomoću kojih se stopa kamata može odrediti, niti su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Pošto su kamate ugovorene, ali njihova stopa nije Ugovorom ni određena ni odrediva, stopa Kamata određena je čl. 26. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje i: ZOO)u visini četvrtine stope zakonskih zateznih kamata. Tuženik je teretio tužitelja za kamate po stopi višoj od one na koju je imao pravo. Stoga je tuženik, koji je sastavio ugovor, dužan vratiti tužitelju stečeno bez osnove zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, od dana stjecanja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost i visinu tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženik ističe prigovor zastare. Tuženik je pravovremeno i u skladu s odredbama ZIDZPK/15 dostavio tužitelju izračun konverzije kredita sa stanjem na dan 30. rujna 2015., zajedno s prijedlogom izmijenjenog ugovora o kreditu. Dakle, potpisivanju Aneksa je sukladno zakonskoj obvezi prethodio prihvat izračuna konverzije i to nakon primitka svih zakonom propisanih informacija, omogućavanja provjere tih informacija te potvrde kalkulatora od strane ovlaštenog revizora. Sukladno odredbi čl. 19. c toč. 4. ZIDZPK/15 prilikom konverzije kredita uzeti su u obzir cjelokupni iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka u CHF te su navedeni cjelokupni iznosi pretvoreni u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a sukladno odredbi čl. 19. c stavku 1. točki 3. ZIDZPK/15 ("sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana....") pri izračunu konverzije uzeta je valuta kredita (CHF EUR) i tijek kamatnih stopa, kako za CHF kredit tako i za EUR kredit. Tuženik je prilikom konverzije predmetnog kredita, sukladno ZIDZPK/15, početno utvrđeni otplatni plan Ugovora o kreditu u CHF sa svim njegovim izmjenama zamijenio sa novim otplatnim planom u valutnoj klauzuli u EUR sastavljenim uzimajući u obzir sve izmjene ugovorenih uvjeta i ostale promjene koje su tijekom trajanja osnovnog Ugovora o kreditu u CHF imale utjecaj na izmjenu početno utvrđenog Otplatnog plana i anuiteta odnosno nesporno je da je tuženik prilikom izrade izračuna konverzije obuhvatio i glavnicu i kamate koje su sastavni dio otplatnog plana kredita. Dakle, ukratko, postupak konverzije sukladno odredbama ZIDZPK/15 proveden je na sljedeći način: 1. utvrđen je iznos glavnice kredita s valutnom klauzulom u eurima na dan isplate kredita s valutnom klauzulom u švicarskim francima po srednjem tečaju tuženika na dan isplate kredita; 2. definirana je kamatna stopa koja je vrijedila za kredit s valutnom klauzulom u eurima iste namjene, roka i iznosa, na dan isplate kredita s valutnom klauzulom u švicarskim francima. Također su uzete u obzir i promjene kamatnih stopa tijekom razdoblja koje su primijenjene na korisnike kredita s

valutnom klauzulom u eurima. Tuženik također ističe kako tužena niti je ostvarila, niti može ostvariti ekstra profit na tečajnim razlikama jer je i sama zadužena u CHF te tako trpi isti tečajni rizik u CHF. Tome govori u prilog i činjenica da banka ne bi smjela imati obvezu u devizi, a potraživanje u kunama. Bilo kakvo odstupanje stvara valutni rizik koji si Banka ne može priuštiti. Odnosno, primjera radi, otplatom duga od strane korisnika kredita u iznosu od 100 CHF, banka podmiruje svoju obvezu u iznosu od 100 CHF prema svojem vjerovniku. Naravno, tuženik je imao na stotine različitih kredita vezanih uz CHF, a financirani su iz stotina različitih izvora u CHF, različite ročnosti u odnosu na pojedinačne plasmane. Tužitelj je, kao i svi potrošači, bio dovoljno informiran i bio je svjestan da postoji određeni rizik prilikom podizanja kredita u kojima se glavnica kredita veže za stranu valutu, pa tako i za švicarski franak. Tuženik nadalje smatra da bilo koje podizanje kredita u bilo kojoj valuti per se predstavlja rizik, osobito iz razloga što valute ovise o kretanjima na svjetskoj ekonomiji i nijedna osoba ne može utjecati na eventualne promjene u tom pogledu. Ne samo da je tužitelju kao prosječnom i razboritom potrošaču to jasno, po stajalištu tuženika, to je svakoj osobi jasno. Neživotno je i nelogično da tužitelj nije znao za rizik. Osim toga, donošenje odluke o kreditnom zaduženju predstavlja značajnu obvezu, prvenstveno novčanu, te se takva odluka zasigurno ne može temeljiti samo na reklami bez opširnog prikupljanja daljnjih obavijesti kako kod Banke tako i općenito, a takve obavijesti je Banka stavila na raspolaganje svakom klijentu pa tako i tužitelju kako je ranije opisano. Tuženik ističe kako su ugovaranjem valutne klauzule, tužitelj i tuženik dobrovoljno, prema procjeni vlastitih interesa pristali na rizik promjenjivosti tečaja. Navedeno je razvidno iz činjenice kako se u ponudi tuženika nisu nalazili samo ugovori o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, pri čemu su različiti financijski proizvodi imali različite uvjete. Pritom je iznimno bitno istaknuti da se spomenuti rizik promjenjivosti tečaja odnosi i na svaku drugu valutu u odnosu na kunu, a ne samo na CHF. Naime, razvoj tečaja strane valute nije moguće unaprijed predvidjeti, kako u odnosu na CHF, tako i u odnosu na druge valute. Isto tako, nesporno je da je institut valutne klauzule bio i još uvijek jest općeprihvaćen od svih subjekata u društvu. Svaka osoba, pa tako i tužitelj se već sigurno susretao s pravnim poslovima gdje se cijena, naknada i slično ugovara na temelju tečaja domaće valute (HRK) u odnosu na bilo koju stranu valutu (CHF, USD, EUR i sl.) i stoga svaka osoba kao i tužitelj je svjestan i ne može postati nesvjestan, pa čak i bez obzira koje informacije primi prilikom sklapanja takvog ugovora, da mu obveza ovisi o tečaju te strane valute u odnosu na domaću valutu u trenutku kada bi ta trebao ispuniti tu obvezu, bez obzira na stvarnu vrijednost u trenutku ugovaranja. Dakle, radi se o institutu koji je apsolutno prepoznat, prihvaćen je u našem društvu i upotrebljava se i upotrebljavao se u trenutku sklapanja predmetnog ugovora o kreditu. Svakoj osobi, a ne samo tužitelju, trebalo je biti jasno da sklapa ugovor o dugoročnom kreditu i da se tijekom tako dugog vremenskog razdoblja ne može očekivati da će takav ugovor proizvoditi jednake ekonomske učinke prilikom sklapanja i prilikom konačne otplate kredita. Isto tako, svakoj razumnoj osobi, pa tako i tužitelju je jasno da se svjetska ekonomija bazira na slobodnom tržištu i da se prilike u društvu ekonomske i druge mijenjaju pa tako i tečaj valuta. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da odbije tužbene zahtjeve tužitelja kao neosnovane te naloži tužitelju da naknadi tuženiku troškove ovoga postupka.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160 od 22. prosinca 2005. godine, otplatni plan, retroaktivni otplatni plan, obavijesti o promjeni kamatne stope, nalaz i mišljenje financijskog vještaka Darka

Prpića, iskaz vještaka na ročištu 5.05.2026. godine, iskaz tužitelja, uvid u priležeće podneske i zapisnike s ročišta.

4. Među strankama je nesporno da je tužitelj dana 15. veljače 2008. godine s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 3212430955, kreditna partija 7104030417. Nesporno je da su stranke sačinile aneks ugovora, sporno je da li je ništetna odredba čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu u odnosu na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu.

5. Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Sud je dozvolio preinaku tužbenog zahtjeva u odnosu na kumulirane tužbene zahtjeve, a prema odredbi čl. 190. st. 3. jer smatra da bi to bilo svrsi shodno za konačno rješenje odnosa među strankama, a i prema odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. godine. Postavljeni tužbeni zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata nije u zastari jer je tužitelj zatražio na glavnicu radi razlike ništetnosti preplaćene valutne klauzule i tečaja u tužbenom zahtjevu. Ne stoji zastara u odnosu na tužbu i tužbeni zahtjev, a što je potvrđeno stajalištem Vrhovnog suda RH u odluci Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine, ovo stoga što je zastara glede zahtjeva potrošača čiji su prava ili interesi obuhvaćeni tužbom za zaštitu kolektivnih interesa prekinuta podnošenjem te tužbe, te je zastara ponovno počela teći od dana kada je pravomoćno udovoljeno toj tužbi u pogledu spomenutih prava ili interesa potrošača.

6. Iz iskaza tužitelja proizlazi da kada je bio kod tuženika razgovarao je sa zaposlenikom tuženika. Istina je da je bilo kredita u eurima, jenima, kunama i CHF. Zna da mu je zaposlenik ponudio kredit u CHF jer je bio najpovoljniji. Navodi kada je pročitao ugovor nije imao primjedbe. Navodi da mu zaposlenik tuženika nije ništa govorio oko valutne klauzule. Navodi da je kredit bio za kupnju stana. Nadalje navodi da živi u stanu, nema prijavljen obrt u stanu niti ga iznajmljujem. Može biti da je tuženik slao određene dopise za povećanje anuiteta. Navodi da je on plaćao rate. Ne može se sjetiti što se tiče aneksa ugovora, ali se sjeća da je potpisao taj ugovor. Ne sjeća se zbog čega je potpisivao taj aneks ugovora. Ne sjeća se koja je bila valuta u aneksu ugovora. Navodi da je bio na solemnizaciji ugovora kod javnog bilježnika i nije mu objašnjavao sadržaj ugovora. Navodi da nije pregovarao prije potpisivanja ugovora zato što je vjerovao banci da mu je ponudila najpovoljnije uvijete prema sadržaju kredita. Sjeća se da su prve rate bile 1.800,00, a kasnije je otišlo do 2.800,00 - 3.000,00 kn. Navodi da je kod tuženika uzeo kredit iz razloga jer je bila najbolja ponuda, nije znao da postoji rizik da će se anuitet povećavati. Iskazom tužitelja sud je utvrdio da tužitelj ima status potrošača u odnosu na sklopljeni ugovor s tuženikom.

7. Sklapanjem aneksa ugovora o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 kojim su stranke iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, ugovoren među strankama prestala je obveza tuženika, a prema odredbi čl. 160. ZOO-a, na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava i ti više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika.

8. Prema odredbama čl. 19. d. i 19. e. ZID ZPK/15 propisana je detaljna, jasna i transparentna procedura koja je prethodila zaključenju ugovora o konverziji, kao i sadržaj tog ugovora te je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja aneksa ugovora proučiti njegove odredbe.

9. Zamjena nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavlja stvarnu ravnotežu u pravima i obvezama kako tužitelja tako i tuženika, jer s jedne strane omogućuje donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o konverziji od strane potrošača budući da je potrošač kao slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti hoće li prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje ugovora o konverziji. Zaključenje ugovora o konverziji ovisilo je o volji potrošača jer je samom potrošaču stavljena mogućnost izbora. Ovakav način uređenja zamjene nepoštenih ugovornih odredbi omogućuje i balansiranje interesa potrošača i trgovca na tržištu.

10. Učinak konverzije prema ZID ZPK/15 djeluje ex tunc što omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira u kojem bi se potrošač našao i bez postojanja nepoštene ugovorne odredbe. Sud zaključuje da zaključenjem aneksa ugovora o kreditu, a koji je zaključen prema pravilima posebnog propisa uspostavljena ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koji su postupali u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog, a prema odredbi čl. 19. c. koji je u vezi s čl. 19. e. istog zakona, potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza, iznos naplaćenih zateznih kamata, te iznos kamata i tečajnih razlika na ime pretplate.

11. Prema nalazu i mišljenju financijskog vještaka Darka Prpića proizlazi da je razlika između anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na anuitete prema početnom otplatnom planu za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 11.867,80 CHF odnosno kunska protuvrijednost iznosi 66.413,69 kn primjenom srednjeg tečaja Kreditora na dan plaćanja. Razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na dan isplate kredita za anuitete koje je nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 57.087,99 kn. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos (točka 1.1. + točka 1.2. Zaključka Nalaza) iznosi 123.501,68 HRK. Razlika između anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na anuitete prema početnom otplatnom planu za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos za anuitete do 1.1.2014. sukladno zadatku suda. Ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 1.155,05 CHF odnosno kunska protuvrijednost iznosi 6.454,81 kn primjenom srednjeg tečaja Kreditora na dan plaćanja. Razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na

dan isplate kredita za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos za anuitete do 1.1.2014. sukladno zadatku suda. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 57.489,73 kn. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos za anuitete do 1.1.2014. sukladno zadatku suda. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos (točka 2.1. + točka 2.2. Zaključka Nalaza) iznosi 63.944,54 HRK. Razlika između iznosa stvarno plaćenih kamata prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose kamata prema početnom otplatnom planu primjenom četvrtine zatezne kamate. Ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih kamata prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose kamata prema otplatnom planu primjenom četvrtine zatezne kamate iznosi 16.063,47 CHF, odnosno kunska protuvrijednost iznosi 88.568,22 HRK. Razlika između iznosa stvarno plaćenih kamata prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose kamata prema početnom otplatnom planu. Ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih kamata prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose kamata prema početnom otplatnom planu iznosi 1.546,59 CHF, odnosno kunska protuvrijednost iznosi 8.593,24 HRK. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c propisan je način izračuna konverzije kredita. Prilikom izrade simuliranog otplatnog plana u EUR za određivanje iznosa početne glavnice u EUR uzeta je početno odobrena glavnica kredita u CHF po primijenjenom tečaju na dan isplate kredita za CHF čime je dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita, na tako dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita primijenjen je EUR tečaj iste vrste važeći na dan isplate kredita te je tako dobivena početno odobrena glavnica kredita u EUR. Primijenjene kamatne stope u simuliranom otplatnom planu kredita u EUR načelno su više od primijenjenih kamatnih stopa po obračunu banke za kredit u CHF (list spisa 168-172). Konverzijom kredita iz valutne klauzule u CHF u valutnu klauzulu u EUR su u izračun konverzije uzete sve uplate tužitelja. Iznos preplate koju tužitelj potražuje u ovom postupku također polazi od tih istih stvarnih uplata tužitelja za podmirenje obveze za anuitete u CHF. Dodatkom Ugovora o kreditu, članak 5.3. (list spisa 30-32) utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 27.01.2016. iznosi 30.494,20 HRK. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi -3.661,46 kn. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi -3.286,32 kn.

12. Podneskom od 17. ožujka 2021. godine tužitelj je predložio da izračun više stečenog po osnovi valutne klauzule treba biti prikazan i za razdoblje nakon 1. siječnja 2014. godine, sve do zaključenja konverzije. Vještak u dopuni navodi da je razlika između anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na anuitete prema početnom otplatnom planu za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos za anuitete do 1.1.2014. sukladno zadatku suda. Ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 1.155,05 CHF odnosno

kunska protuvrijednost iznosi 6.454,81 kn primjenom srednjeg tečaja Kreditora na dan plaćanja, odnosno po fiksnom tečaju eura (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 856,74 EUR. Razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na dan isplate kredita za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos za anuitete do 30.09.2015. sukladno zadatku suda. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 66.234,95 kn, odnosno po fiksnom tečaju eura (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 8.790,84 EUR. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos (točka 2.1. + točka 2.2. Zaključka Nalaza) za anuitete do 1. siječnja 2014. godine, odnosno do 30.09.2015. godine – razlike s osnove primjene valutne klauzule. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos (točka 2.1. + točka 2.2. Zaključka Nalaza) iznosi 72.689,76 HRK, odnosno po fiksnom tečaju eura (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 9.647,58 EUR.

13. Na glavnoj raspravi održanoj dana 13. ožujka 2025. godine po prijedlogu tužitelja sud je naložio vještaku da izračuna zatezne kamate na tražbinu tužitelja po svim istaknutim osnovama do zaključno sa konverzijom vještak nadopunjuje nalaz i mišljenje te navodi da su obračunate su zatezne kamate na razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope do dana konverzije, te ukupno iznose 635,02 EUR. Više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope iznose 1.140,52 EUR, preplata utvrđena konverzijom iznosi 4.368,31 EUR. Ukupno I predstavlja zbroj više plaćenih razlika anuiteta s osnove promjene kamatne stope i zateznih kamata obračunatih do konverzije na spomenute više plaćene razlike, umanjene za preplatu utvrđenu konverzijom i iznosi 2.592,77 EUR, manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope iznose 0,00 EUR (unutar utuženog razdoblja), Sveukupno predstavlja iznos UKUPNO I umanjen za manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i iznosi 2.592,77 EUR. Vještak je na stranici 6 dopunskog nalaza utvrdio obračunate zatezne kamate na razlike u anuitetima s snova promjene kamatne stope i s osnove promjene valutne klauzule do dana konverzije što ukupno iznosi 4.275,02 eur.

14. Sud je dao vjeru vještaku da je svoje vještačenje iznio savjesno u skladu s pravilima znanosti i vještine na postavljena pitanja odgovorio i objasnio nalaz i mišljenje prema čl. 258 i 259 ZPP-a.

15. Potrošač korisnik kredita ugovaranjem aneksa ugovora o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetne ugovorne odredbe iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštene i ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita u punom iznosu bez oduzimanja od pretplate utvrđene u konverziji, a kako je i navedeno u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. godine.

16. Sud je dosudio tužitelju obračunate zatezne kamate na razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope i s osnove primjene valutne klauzule do dana konverzije ukupni iznos 4.275,02 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnašanja tužbe 12. lipnja 2019. godine pa do isplate. Sud je odbio tužitelja sa tužbenim zahtjevom u iznosu od 16.391,49 eur, sa kumuliranim zahtjevom za iznos 9.647,58 eur, sa kumuliranim zahtjevom za iznos 11.755,02 eur, sa kumuliranim zahtjevom za iznos 1.349,53 eur, kao neosnovanim.

17. Sud je odlučio da svaka stranka snosi svoj trošak jer su djelomično uspjeli s osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva, a prema odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a.

18. Kod uspjeha u parnici, a prema konačno postavljenom zahtjevu sud je vodio računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. To iz razloga jer je tuženik u ovom postupku osporavao tužitelju bilo kakvo pravo temeljem nepoštenih i ništetnih odredaba Ugovora o kreditu.

U Zagrebu, 28. listopada 2026.

Sudac:
Saša Bušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:
- tužitelju po pun
- tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-3088f-50148**

Kontrolni broj: **03069-9a34e-042ea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.